

#StudentsFreeTime

451 градус за Фаренгейтом

Або як Рей Бредбері допомагає нам стати краще

«Книжки – лише одне із вмістилищ, де ми зберігаємо те, що боїмося забути». Саме так писав письменник Рей Бредбері у романі «451 градус за Фаренгейтом».

Звичайна професія «пожежник» показана у творі із зовсім іншої сторони, негативної. Це ті, хто спалюють книги, щоб люди їх не читали. (стор.5)

Give Me Your Money

Як прожити тиждень на 100 грн та не об`їсти друзів

Експеримент повністю перевірений та безпечний для життя. Має за собою наукове підґрунтя, користь та важливі компоненти для здоров`я. Рекомендується перед початком тижня скласти меню, яке зможе задовольнити потребу в енергії та смаколиках на потрібну вам суму. (стор.4)

#StudentsFreeTime

Як студенти літо проводжали

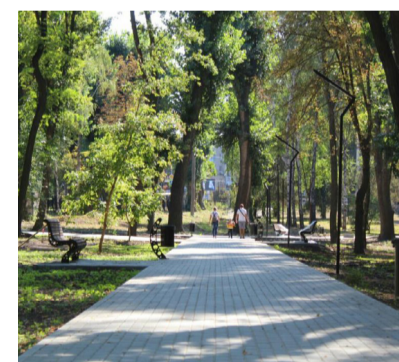
Останній тиждень літа, як остання серія улюбленого серіалу. Ще так багато треба встигнути: з`їздити на море, запостити нові фоточки в Instagram, скинути 5 зайвих кілограмів (і де тільки вони взяли!). Та замість того, щоб ніжитися на теплому пісочку, студенти годинами слухали лекції. А що б обрав ти? (стор.5)

Їж, пий, читай новини

Нове життя старого парку

У Дніпрі, на передодні святкування дня міста, завершилась реконструкція парку імені Ю. Гагаріна. (стор.2)

Машина часу

Veni, vidi, vici!

Греція тут і зараз

Найкращий спосіб зрозуміти культуру давніх цивілізацій – вивчити їх повсякденне життя, побачити на власні очі артефакти давніх цивілізацій, доторкнутися до історії у прямому сенсі цього слова (стор.6)

THINK about IT

Казкова історія про пригоди Общі

Або як звичайна першокурсниця після свого шоку Тарганний дім відвоювала

У деякому царстві, під назвою Дев`яте Найкраще Умонавчання, скорочено – ДНУ, мешкала дівчина Обща Прибувша. Таке прізвисько в неї було через те, що немісцева вона, а приїхала у Дев`яте Найкраще Умонавчання розуму набиратися. (стор.3)

День народження Дніпра

Найефектніша спортивна подія у межах святкування міста

14 вересня 2019 року Дніпро відсвяткувало своє 243-річчя. За традицією спортсмени Дніпропетровщини підготували для громадян до дня міста повітряне та водне шоу.

Десять літаків у небі та більше сотні байдарок на Дніпрі. У шоу взяли участь 200 спортсменів, аматорів та професіоналів. Люди мали нагоду на власні очі спостерігати одночасно за двома дійствами – у небі та на воді.

В акваторії Дніпра біля Фестивального причалу розпочали між собою змагання найкращі представники водних видів спорту: з академічної греблі, греблі на байдарках, каное та вітрильного спорту. Не зважаючи на похмуру погоду, спортсмени впевнено долали хвили Дніпра (навіть були вдягнені в костюми супергероїв). Усіх їх об'єднувала єдина ціль – справити незабутнє враження на глядачів, що їм безумовно вдалося. Під час видовища не можливо було відірвати погляд. Підтримати учасників шоу прийшло чимало охочих, городяни високо оцінили їх майстерність.

У водному шоу брали участь першокласні олімпійські атлети. Усі вони майстри спорту міжнародного рівня, які неодноразово

виступали на чемпіонатах світу та Європи, завойовуючи призові місця. Учасники стартували від пішохідного мосту, який веде на Монастирський острів, до «багатостраждального» Нового мосту, що був реконструйований також до дня міста. А на завершення Дніпром курсували яхти, прикрашені світловою ілюмінацією та ліхтарями.

Поки Дніпром проходили десятки вітрильників, у небі розпочалося феєричне авіашоу: літаки виконали складні фігури вищого пілотажу, такі як «штопор» та «бочку». У глядачів перехоплювало подих, вони були дуже схвильовані побаченням. Найкраще це видовище можна було спостерігати на площі біля міського цирку. Людям шоу сподобалося, але багато хто зізнається, що хотіли б, щоб воно тривало трохи довше. Наступного разу таке дійство за участю професійних атлетів, представників різних видів спорту та пілотів за традицією будемо чекати через рік на черговий день народження Дніпра.

Автор: Микита Шмалько

Фото: Микита Шмалько

За редакцією Ніколь Савченко

Від Редактора

Доброго осіннього дня, наші гончаренята!

Так швидко промайнуло літо, а з ним сезон купальників і вечірок до ранку. Та ми сподіваємося, що вас не захопили в свої прохолодні руки депресія та меланхолійні настрої. Адже розпочався новий навчальний рік! А навчання (особливо на нашому факультеті) – аж ніяк не сірі будні. Вересень був сповнений яскравих подій: від поїздки в студенти до святкування Дня міста. Саме про ці та багато інших подій ми розповімо на сторінках наших нових рубрик, любий читачу.

Осінь – пора дощів, золотавого листя та нових, можливо й незначних, та все ж відкриттів. За цей місяць хтось встиг закохатись, вперше побачити столицю, відвідати Європу, зняти власний кліп... Так багато нових досягнень! Та, можливо, найбільше їх було в наших першокурсників. Ми раді, що до нашої журкоманди приєдналось понад 60 амбіційних хлопців та дівчат. Вони, до речі, виявилися оперативними за нас – першою була готова саме шпальта першого курсу.

І трішки про бекстейдж роботи нашої редакції. Ми з гордістю прийняли естафету від третього курсу та почали творити. А що було потім!.. Сльози, відчай, розірвані папери – це не про нас. Ми перестали хнюпити, як все це важко, створили тисячну групу для обговорення справ газети й відразу + 300 нових повідомлень. І все це на позитиві: «Ви що зовсім збожеволіли?! Ще один чат», «Почекайте, я не встигаю читати», «Ну ні, я не буду все це переглядати. Давайте коротко, що ви зараз обговорюєте?», «Народ, мені спочатку здалося, що я забув вимкнути сповіщення в якомусь пабліку 18+. А тут ви. Попереджати треба, називаючи групу «Без цензури»».

Звичайно, не обійшлося без проблем. Ми не встигали, метушились, виправляли мільйон правок у матеріалах, нескінченно перечитували власні тексти. Ще й верстальник відмовився від своєї посади в перший день призначення. І що робити? Не розвішувати ж оголошення по всьому місту: «Шукаємо верстальника. Зарплата в плитках шоколаду, але своєчасна»? Та ми подолали всі труднощі й із впевненістю готові сказати: «Воно того варте». Важко описати відчуття, коли ти тримаєш у руках першу, нехай лише факультетську, але власну газету. Й ми постаралися докласти максимум зусиль, щоб виконати прохання Оксани Васиївни Гудошник: «Сподіваюся й наприкінці навчального року побачити в ваших очах цей безмірний ентузіазм».

**З повагою, редакція
«Гончар Інфо»**

Нове життя старого парку

У Дніпрі, на передодні святкування дня міста, завершилась реконструкція парку імені Ю. Гагаріна

Влітку цього року була проведена масштабна реконструкція парку імені Ю. Гагаріна, який було засновано ще у далекому 1964 році. Вже понад півстоліття він є зеленим оазисом та справжньою гордістю університету, де масово проводяться спортивні змагання, влаштовують флешмоби та пікніки. У багатьох випускників ДНУ він залишає приємні спогади студентського життя. З роками дерева і кущі розрослися, і вечорами вже мало хто наважувся прогулюватися в ньому. Завдяки асоціації «Noosphere»

було укладено пішохідні доріжки, вимощені тротуарною плиткою, встановлено біотуалети, урни та сучасні ліхтарі. Також привертають до себе увагу дизайнерські лавочки, виготовлені на індивідуальне замовлення, особливістю яких є те, що навколо них зробили підсвітку, і тепер у ночі лавки сяють, прикрашаючи алеї парку. Зі слів студента 2 курсу юридичного факультету ДНУ Максима Крикуна, до реконструкції він не дуже полюбляв увечері після занять йти через парк на зупинку громадського транспорту. А тепер, каже він,

прямуючи тим же маршрутом: «Я отримую від цього задоволення».

Парк надихнуло нове життя. Як стверджує представник PR-служби «Noosphere» Тетяна Снопко: «Ми бажали, щоб на території парку абсолютно кожна людина почувала себе зручно та комфортно».

Парк ДНУ став першим в Україні з так званою «доповненою реальністю». Відвідувачі матимуть нагоду зустріти віртуальних героїв: Панду та Космонавта, яких можна буде запустити в дію за допомогою QR-коду, розміщеним поміж лавок.

Зі сторони проспекту Гагаріна було відкрито новий вхід. Тепер не тільки студентам і викладачам, але й усім мешканцям міста буде зручно прогулятися його алеями, приємно подихати свіжим повітрям, послухати співи пташок та просто насолодитися тишею в центрі шумного метушливого мегаполісу.

Автор: Микита Шмалько

Фото: Микита Шмалько

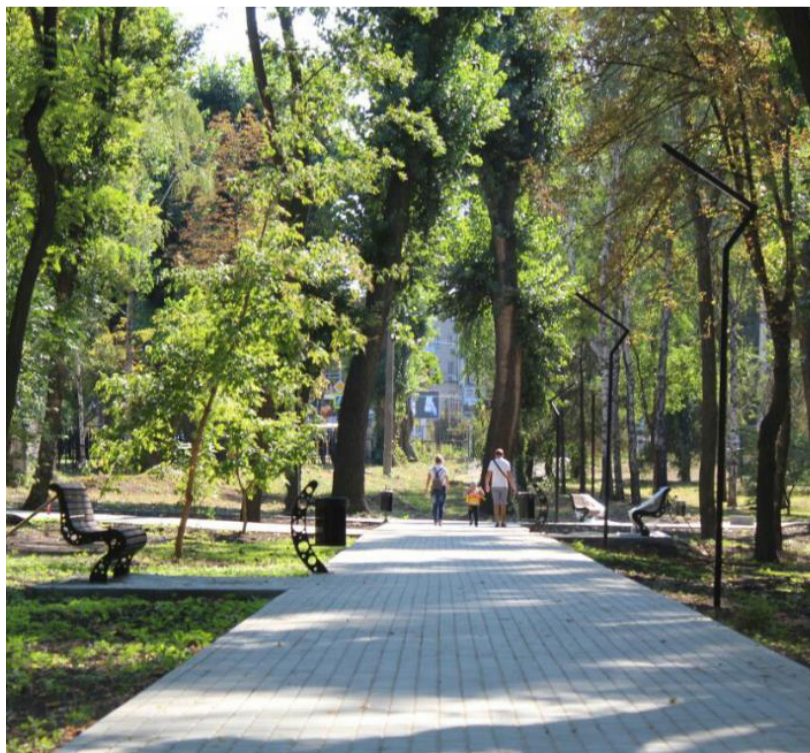
За редакцією Ніколь Савченко

Гончар Інфо

Газета студентів факультету систем і засобів масової комунікації Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Випусковий редактор	Ніколь Савченко
Заступник редактора	Мілана Головань
Редактори рубрик:	
«Їж, пий, читай новини»	Микита Шмалько
«THINK about IT»	Олександр Верескун
«Give Me Your Money»	Валерія Девятко
«#StudentsFreeTime»	Анастасія Галашева
«Машина часу»	Марія Курбацька
«Я у мамі журналіст»	Катерина Мацак
Дизайн-макет	Антон Маринюк

З усіх питань звертатися на пошту редакції:
savchenko.nikol2910@gmail.com

«Комфортне» навчання

Дну: прийшов, побачив, захотів до армії

Або як змінюється світ за декілька тижнів

Якщо спитати школяра, чи подобається йому школа, майже гарантовано ви отримаєте негативну відповідь. Напевно, 99% учнів чекають на той щасливий день, коли нарешті їх стражданням настане кінець. Тоді вони, вже дорослі, увійдуть у вільне студентське життя. Очікування не завжди збігаються з дійсністю.

Як би там не було, перші тижні з носа вчорашнього школяра не спадають рожеві окуляри. Він на сьомому небі, повний завзяття та енергії. Що ж бачить він? Найщасливіший, найвеселіший, найактивніший, той, від кого ще пахне школою, великими сподіваннями на майбутнє і трохи тривогою, — наш першокурсник:

“Тут дуже класні педагоги,

викладають матеріал без “води” та досить ясно, а головне — цікаво”.
“Тут милі, теплі (навіть занадто теплі) аудиторії”.

“Корпус у такому собі стані, проте знаходиться він у затишному парку: дуже приємно йти на навчання”.

“Усі заняття проходять на двох поверхах: не треба бігати по всій будівлі”.

“Це справді інший рівень освіти, тут до нас ставляться, як до дорослих, враховують наші інтереси, тут якісно організований навчальний процес, тому вчитися дійсно приємно. Можливо, ми розпочинаємо кращий період нашого життя”.

Ці слова наче просякнуті щастям — готова агітація для

абітурієнтів наступних років. Але... Є в цьому закладі й люди, які ще чотири роки тому відчували те ж саме піднесення, а зараз просто чекають на свій диплом, люди, які вже точно пізнали ДНУ, — наші четвертокурсники. То що ж бачать вони?

«Про погане казати не буду: це й так усі бачать. Хочу подякувати за свою фізичну форму. Без ліфту на шостий поверх? Пффф, із задоволенням. Людей похилого віку шкода».

“Я навчався в ДНУ: краще відслужити. В армії хоч порядок є, і годують, і навіть гроші платять”.

“Я прийшов до універу такий радісний, до того самого блакитного корпусу — місця, де буду набиратися знань, до майбутньої alma mater. Там сказали, що треба мені йти не сюди, а до приймальної комісії, до 14-го. Ну, добре, — подумав я, — навчатися-то я буду в першому. Хе-хе. І ось першого вересня я вже йшов у рідну дев'ятку. Нема, чого додати”.

“Не буду тицяти пальцем, але є викладач, який називає дату з помилкою у двісті років. Він переплутав один раз? Ні-і, я спеціально питав новачків. Щороку те саме. Бісить”.

“Деякі викладачі можуть собі дозволити запізнитися на сорок хвилин або не прийти взагалі. Якщо в них і є поважна причина, то нам

Щасливі першокурсники

Казкова історія про пригоди Общі

Або як звичайна першокурсниця після свого шоку Тарганний дім відвоювала

У деякому царстві, під назвою Дев'яте Найкраще Умонавчання, скорочено — ДНУ, мешкала дівчина Обща Прибувша. Таке прізвисько в неї було через те, що немісцева вона, а приїхала у Дев'яте Найкраще Умонавчання розуму набиратися.

Поселили її в будівлю стародавню, Тарганним Домом іменовану. Назва така, як сказали, “через густонаселення домівки”.

Заселилась Обща — та й вирішила душ прийняти, аби після шляху довгого в порядок тіло своє й думки привести. Пішла вона в купальню спільну — та й диву далася. Вода-то окропова за визначеними годинами дається, але у той час людей — тьма-тьмуца.

Згодом тасмниця їй відкрилася страшнюча. Тарганним Домом це місце зветься не через кількість людей, у ньому живущих, а через тих самих, що у назві дому згадуються.

Мешканці ці непрописані (далі — “руді малюки”) були у всіх місцях дому сього та полюбляли всіх видів їство. Навіть вода для них — бажана трапеза.

Обща-Відвойовниця, як її згодом прозвали за боротьбу з рудими малюками, не хотіла миритися зі всюдилазуючим злом. І почався бій... Не на життя, а на смерть. З одного боку — жителі Тарганного Дому, а з іншого — руді малюки.

Обща командувала цим боєм, адже вона була розумною: перед тим, як їхати до ДНУ, назбирала в лісі всіляких травичок-муравичок (в народі званіх “Дихлофосом”, “Глобусом” та інші таргановідлякуючі трави).

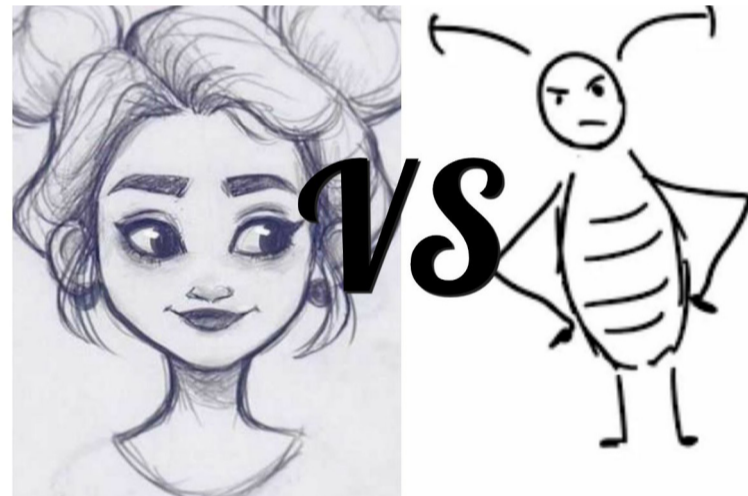
Саме завдяки їм перемогли законні жителі Тарганного Дому та прогнали всіх рудих малюків з цієї території раз і назавжди.

Наостанок, вирішили вони перейменувати сюр будівлю, бо негоже їй носити ім'я рудих загарбників.

Назвали вони її на честь очільниці своєї — Обща. Але ті, хто стояв далеко, від, так би мовити, віче, не розчули та й почали питати: «Га?».

Так з того часу й повелося називати місце то — Обща-Га.

Автор: Дар'я Попкова

Хто ж переможе?

Склопакет за версією ДНУ

вона не відома...”.

“Держава на освіті явно оцпадить... На території універу можна знімати постапокаліптичний фільм. Всередині — теж, але це небезпечно для життя. Стеля пролікає та тріскається, взимку навіть гардероб не працює, та й навіщо? В корпусі ж холодніше, ніж зовні. Вікна вже змінили, але не всюди. У деяких аудиторіях вікно ще й досі не можна нормально відкрити: можна тільки покласти на підлогу, а потім вставити назад. Ну і ліфт... Що вам розповідати, ви все знаєте”.

“Я не перестаю дивуватися, як

викладач може розтягнути одну тезу на півгодини. Інформації, в кращому випадку, стільки ж, як і за шкільні 45 хвилин, але то все переривається ліричними відступами, історіями з життя тощо. І всі час від часу згадують Бога, наче текст забули і підказки чекають...”.

А яким бачите універ ви?

Автор: Дар'я Попкова

За редакцією

Олександра Верескуна,

Катерини Степаненко

Фото: Катерина Степаненко

Дешево в Дніпро

Як розважитись у Дніпрі, щоб потім не довелося весь тиждень харчуватися макаронами?

Агов, студенте! Ти вважаєш, що життя занадто сіре та буденне? Постійно скаржишся на те, що хочеться більше розваг? А фінанси, як кажуть, «поють романси»? Мрієш відвідати клуб, але не знаєш, де заощадити? Недаремно говорять, що студент без танців вважається пенсіонером. Проживаєш у гуртожитку за принципом «від передачки до передачки»? Постійно мрієш про мамині котлетки та бабусин борщик? Намагаєшся вижити на 200 гривень на тиждень і розважитись так, щоб душа пішла до раю? І весь твій відпочинок завершується тим, що вечорами під стінами гуртожитку співаєш пісні під гітару? Але що робити після 22:00, коли суровий вахтер усіх направив до своїх кімнат?

Зацікавило? Знайшов себе в одному із речень? Тоді витрати 5 хвилин свого часу та дізнайся, як розважитись студенту, витративши мінімум коштів.

Від сесії до сесії живуть студенти весело... Кожен із нас у своїй найпрекраснішій роки мріє про розваги 24/7. П'ятниця та субота пролітають занадто швидко, щоб сповна ними насолодитись. Прокинувшись у неділю під вечір, боїшся відкрити гаманець. Потім зі страхом рахуєш залишки від свого вихідного «відриву». Набридло таке становище? Спеціально для тебе ми зробили дослідження та дізналися, як розважитись сту-

денту в Дніпрі.

Відвідати кінотеатр — одне з найулюбленіших занять сучасної молоді. Великі екрани, гучні динаміки, зручні крісла та попкорн — чудова можливість відволіктись від реальності на пару годин: забути всі свої незроблені домашні завдання та те, що завтра на першу пару. Купити квиток за 100 гривень і вище — занадто дорого для студентів? Але кожен третій студент забуває про можливість свого студентського квитка. За допомогою нього можна отримати знижку майже 50 відсотків в кінотеатрі «Multiplex IMAX Dafi». А яку романтику дарують нічні сеанси... Після 23:00 в усіх кінотеатрах Дніпра можна купити квиток за 50 гривень (і це тоді, коли денний сеанс коштував більш як 100). «Зі своїм не можна» — змушує нас купувати попкорн, який коштує день студентського життя. Відкриємо невелику таємницю: в законодавстві України ніде не написано про цю заборону. Тому

бери студентський, купи попкорн в «АТБ» та йди релаксувати під цікавий фільм.

Любиш проводити вільний час на вулиці, розмовляючи з друзями? І для тебе знайдеться варіант бюджетного відпочинку. Наше місто багате на парки та сквери. Парк ім. Юрія Гагаріна, парк Тараса Шевченка, парк Богдана Хмельницького відволічуть від рутини та буденності. У кожному із них знаходяться лавочки та маленькі затишні заклади. З парку Шевченка є вихід на набережну Дніпра, де знаходяться пуфи, які можна орендувати. Година задоволення коштує всього-на-всього 20 гривень. Маєш друга з гітарою або ж сам граєш? Парки чудова можливість подарувати свою музику звичайним прохожим, зарядити їх настроєм на весь день.

Набридло прогулюватись та співати пісні? Погода різко змінилась і зараз буде дощ? Двері торгових центрів завжди від-

криті. Кожний із них має фудкорт з комфортабельними столиками. Там знаходяться заклади, які є раєм для кожного підлітка: KFC та McDonald's. Доволі часто там проходять знижки та акції. А ще у KFC можна безкінечно пити свій улюблений напій. Запитаєш, як це? Купуєш стаканчик і все: автомат з напоями повністю у твоєму розпорядженні.

Всім відомо, що Дніпро має велику кількість клубів. І кожен з них так і манить на свій танцмайданчик. Не всі хочуть платити 80 гривень (іноді й більше) за вхід. А потім ще витратити кошти на коктейлі. Покажіть студента, котрому невідомі такі назви: «Сфера», «Мулен Руж», «Джексон». Якщо ти дівчина, то тобі пощастило. В будь-якому із цих закладів до 23:00 саме дівчатам вхід вільний. Також там доволі часто відбуваються акції, по яких ти зможеш купити будь-який коктейль за 50 гривень. Не хочеш витратити гроші на таксі? Підкорюй танцмайданчик до самого ранку, а потім поїдь додому трамваем, тролейбусом чи маршруткою, котрі виїхали з першими променями сонця.

Ну що, студенте, знайшов щось для себе? Тоді не зволікай. Бери друзів і розфарбовуй своє життя яскравими барвами.

Автор: Катерина Мацак

Як прожити тиждень на 100 грн та не об'їсти друзів

Експеримент повністю перевірений та безпечний для життя. Має за собою наукове підґрунтя, користь та важливі компоненти для здоров'я. Рекомендується перед початком тижня скласти меню, яке зможе задовольнити потребу в енергії та смаколиках на потрібну вам суму.

У неділю я відвідала супермаркети АТБ, Варус та Ашан, щоб порівняти знижки та знайти найдешевші крупы, овочі та м'ясо.

Понеділок

Встала раніше, щоб встигнути поспіяти перед навчанням. Взяла трохи рису та відварила, а для смаку додала трохи томату та спецій. Після університету вирішила приготувати щось, чого вистачить на декілька днів. Мій універсальний варіант — це борщ. Я мала все необхідне для бульйону — суповий набір, а для засмажки є цибуля, морква, буряк, картопля, томат. На друге відварила спагеті.

Вівторок

Поснідала вчорашніми макаронами. Після навчання зайшла до магазину та купила пару яєць на

4 грн. Пообідала борщем. Повечеряла порцією смаженого рису.

Середа

Посмажила омлет, щоб трохи відійти від спагеті, які вже просто набридли. Звичайно при економії на їжі ти не зможеш уникнути проблеми «різноманітності» раціону. Пообідала знову ж таки борщем, а на вечерю доїла вчорашній рис.

Четвер

Рибний день. Не встигла поспіяти, тому що проспала. З іншої сторони вийшла непогана економія, зекономила порцію макаронів. Пообідавши, я одну частину хека відварила, а іншу посмажила. На вечерю взяла одну рибиною зі спагеті.

П'ятниця

На сніданок з'їла смажену рибу

з рисом. Борщ нарешті закінчився, тому я приготувала рисовий суп на курячому бульйоні. Ввечері відварила один буряк, який залишився з борщу та натерла його у тарілку з часником, який з минулого року лежить у холодильнику. Страва вийшла як у початковій школі, непоганий гарнір до відвареної риби.

Субота

Вихідний. Сніданок швидко перейшов в обід. Я дозволила собі шикувати та їла лише рибу без доповнення. Ввечері була надзвичайно голодною та подужала дві тарілки супу.

Неділя

Останній день експерименту. Доїла рибу та суп. У шухляді залишився рис, який я не зможу їсти декілька тижнів.

Підсумки: кожного дня хотілось чогось солодкого, смаченького. Дякую своїм співмешканкам, які їли у четвер торт на сніданок. Їх «підтримка» майже коштувала мені тижневого експерименту. Взагалі все пройшло добре, я почистила шлунок рисом та супами, забувши про чіпси, снеки та цукерки. Рекомендую кожного раз у місяць дозволити відпочити власному організму, але не гравайте сильно таким правильним харчуванням. Дозвольте собі зайву порцію ендорфінів у вигляді солодкого або дуже жирного та не корисного.

Автор: Валерія Девятко

Легка економія

Як студентів заощадити на власних звичках?

Життя сучасного студента сповнене великою кількістю витрат. Важко лишатися без постійного заробітку у великому місті. Що ж робити щоб не лише вижити, а й мати змогу по-справжньому жити? Світ пропонує нам безліч можливостей та різних приемних дрібниць, від яких не хочеться відмовлятися у жодному разі. Багато із нас подобається починати свій ранок з ароматної кави. А під час екзаменів це стає скоріше потребою, ніж простим задоволенням. На допомогу приходять привітні баристи. Важко пройти повз затишні кав'ярні міста, що розташовані на кожній його вулиці. Асортимент кавових напоїв дійсно вражає — від недорогого еспресо до дорожчого мокіато. Хоча бюджетнішим та не менш смачним варіантом є домашня кава. Таким чином можна не лише заощадити, а й насолодитись приготуванням напою за власним смаком.

Значним пунктом витрат стає транспорт. Багато хто має можливість дійти пішки до університету або іншого пункту призначення, та мало хто нею користується. Звичка поспати довше часто сильно вдаряє по кишені студента. Переповнена рання маршрутка, духота та спека у теплу пору року і все це заради п'ятнадцяти хвилин сну. Для студентів з віддалених житлових масивів також існує хороша альтернатива — велосипед. Набагато продуктивніший та приємніший ранок видається після прогулянки на свіжому повітрі дорогою до навчального закладу. А через відсутність пробок — ще й скорочує кількість запізнь.

Багато жартів існує щодо голоду студента, але усі вони не безпідставні. Перекуси на ходу, в кафе та їдальнях обходяться у копійчину. Набагато раціональніше заздалегідь планувати свій раціон на тиждень. Йти до магазину з чітко визначеним списком покупок і обов'язково не на голодний шлунок.

Використовуючи ці поради, у студента вийде не лише економити на власних звичках, а й на ліках. Адже свіже повітря і збалансоване харчування — одні зі складових здорового способу життя.

Автор фото і тексту:
Аліса Литвинова

Список покупок
(Ціна округлена):

1. Локшина «La pasta» 400 г — 15 грн
  2. Рис 1 кг — 17 грн
  3. Буряк, морква, цибуля, картопля, томат — 20 грн
  4. Суповий набір 450 г — 14 грн
  5. Хек 500 г (5 шт) — 30 грн
  6. 2 курячих яйця — 4 грн
- Сума — 100 грн

Рибний день

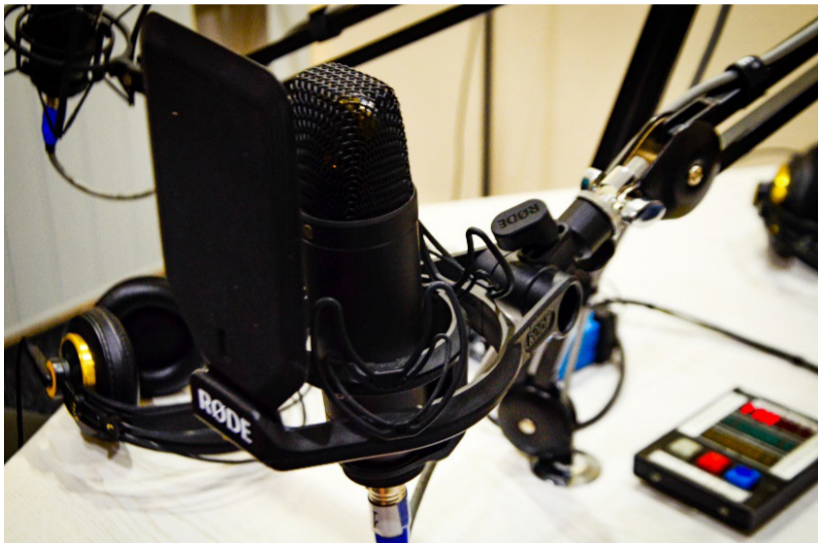
Ранкова кава

Кращий відпочинок – це зміна виду діяльності

Або як другий курс ФСЗМК навчався влітку

Кінець липня, літо вже в самому розпалі, люди роз'їхались відпочивати у теплі кутки країни, а може і за її межі. На пляжі пісок так і манить, а думки про прохолодну водичку гріють душу. Пора відпочивати. Чи не так? Студентки другого курсу ФСЗМК думають інакше. Марія та Анастасія вирушили на навчання у літню школу молодих журналістів, що проходила в Полтаві. Що вчили, де були, як відпочивали – читайте далі.

Полтавське радіомовлення

Отже, дівчата поїхали розвідати, що ж являє собою ця "Літня школа молодих журналістів". Виявилось, що школа – дійсно крута можливість набратися досвіду в експертів, навіть за короткий проміжок часу. Достатньо велика кількість практики та креативні люди поруч – це саме те, що допоможе розвинути свої здібності в журналістиці.

Молоді викладачі (років по 25–30) креативно підходили до кожного дня занять. Рівномірно розподілена теорія та практика, роз'яснення незрозумілих моментів в навчанні допомагали легко засвоїти матеріал. В той са-

мий час викладачі були для всіх учнів на рівні, що створювало атмосферу довіри та дружби.

Заняття проходили в затишній аудиторії Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка. Але аудиторією школа не обмежилася. Учні ганяли по всьому місту у пошуках локацій для крутих фото, репортажів, інтерв'ю. Під час такого активного навчання розумієш, як ти звик до своєї зони комфорту.

темі викладачі присвятили цілий день лекцій та практики.

Час проходив пізнавально, насичено, що ти навіть не помічав як він спливає від ранкової руханки до останньої лекції, що скінчилась о сьомій вечора.

Походи на радіо та телебачення, надання змоги спробувати себе в ролі ведучих новин, операторів, режисерів та постановників допомогли учням без остраху рухатися вгору по сходах журналістики.

Кожного вечора на «школярів» очікували нові сюрпризи: незвичні екскурсії містом, походи до квест-кімнат, відвідування концертів, вечірок на свіжому повітрі та ще багато різних цікавинок.

Проживання в затишному, невеликому готелі надало можливість роззнайомитися з кожним учасником. Тут кожен ранок всі збиралися на сніданок, після навчання «у домашньому» сиділи над домашніми завданнями, обговореннями нових проектів. Навіть день народження однієї з учасниць пройшов у стінах цього маленького готелю. Дружня компанія, яка збиралася з різних куточків України залишилася друзями і надалі, вже після завершення квесту.

Тобі не потрібно бути професіоналом, щоб стати частиною команди, тут всі рівні. У цій школі можна зробити смішне відео про вчителя, і він посміється з аудиторією над ним. Тут вчителі ходять з тобою в ресторани та танцюють на вечірках. Саме тут ти можеш майже помирати від страху із вчителем у квест-кімнаті жажів, а потім гучно сміятися з цього ще тиждень.

Ти навіть не уявляєш, як такі невеликі подорожі змінюють тебе і твоє життя.

Автор тексту і фото:
Анастасія Галашева

451 градус за Фаренгейтом

Або як Рей Бредбері допомагає нам ставати краще

Літературне чаювання

«Книжки – лише одне із вмістилищ, де ми зберігаємо те, що боїмося забути». Саме так писав письменник Рей Бредбері у романі «451 градус за Фаренгейтом».

Звичайна професія «пожежник» показана у творі із зовсім іншої сторони, негативної. Це ті, хто сплять книги, щоб люди їх не читали.

Сюжет роману насправді лякає, бо це відображає сьогоднішню дійсність. Нині суспільство потопає в інформаційному смітті, "стрічка" в інтернеті оновлюється щосекунди. А що ми з неї отримуємо? Хто з акторів одружився, яка відома співачка стала лесбійкою, або чим снідав якийсь топ-блогер. Жодного інтелектуального розвитку.

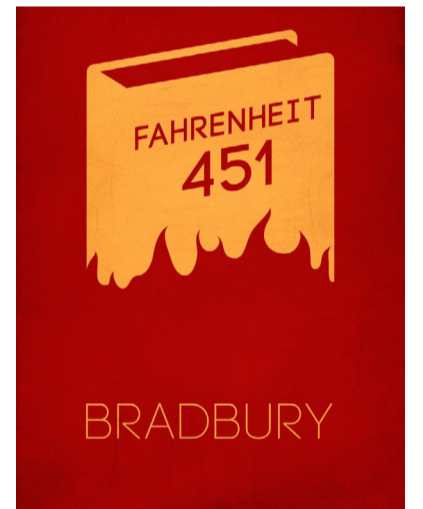
Інтернет, насправді, наповнений корисною інформацією, яка може допомагати нам у буденному житті, але на жаль, саме «непотрібні» новини з'являються перед нашими очима в першу чергу. Соціальні мережі замінюють реальне спілкування, Люди починають менше бачитися один з одним. Твір Рея Бредбері необхідно прочитати, бо там відображено, які зусилля повинна робити людина, щоб отримати інформацію, що буде корисною для неї самої. Головний герой – Мон-

тег – насправді унікальна людина. Він той, хто обрав книги, а не телевизор. Чому він унікальний? А от, наприклад, чи обрали б ви книги, на заміну телевизору чи інтернету? Чи змогли б ви зробити цей вибір у нашому двадцять першому столітті? Відповідь, у більшості випадків, очевидна. У наш час роман Рея Бредбері не змушує нас відмовитися від інтернету, а, напевно, лише дає пораду знайти більше позитивних сторінок у читанні книг. Тільки подумайте, скільки різних речей можуть навчити нас літературні видання. Вони поповнюють наш словниковий запас та навіть розвивають наше письмо. А у журналістській діяльності це дуже важливо, чи не так?

«Якщо тобі дадуть лінійований папір, пиши впоперек», – саме так виглядає епіграф до роману. У ньому є глибокий сенс, заклик до того, щоб людина не ставала як усі, заклик до неповторності.

Рей Бредбері написав «451 градус за Фаренгейтом» гарною, але в той же час зрозумілою для читачів мовою. Кожна сторінка цього твору надихає бути кращим за себе вчорашнього та подолати бар'єр невпевненості у своїх силах

Автор: Марія Мороз
Фото: Марія Мороз

Як студенти літо проводжали

Навчання під шум прибою Київського моря

Останній тиждень літа, як остання серія улюбленого серіалу. Ще так багато треба встигнути: з'їздити на море, запостити нові фоточки в Instagram, скинути 5 зайвих кілограмів (і де тільки вони взялися!?). Та замість того, щоб ніжитися на теплом пісочку, студенти годинами слухали лекції. А що б обрав ти?

В кінці серпня в Києві пройшов фестиваль «Праволюдність: Mediafest 2019». У ньому взяли участь майже сто учасників з різних куточків України. Наш університет представляли студентки другого курсу Ніколь Савченко та четвертого – Дар'я Загребельна. Серед запрошених були не лише студенти, а й викладачі факультетів журналістики. 16 учасників

вже вдруге відвідали медіафестиваль. І не дивно. Адже чого тільки варте місце проведення. Розмірені хвилі Київського моря та чисте лісове повітря не захочуть відпустити вас додому.

Насичена програма заходу відразу залучила всіх присутніх до активної роботи. Завдяки енергійним модераторам Костянтину Шендеровському, Ірині Виртосу та Олександрі Войтенко знайомство з учасниками перетворилося на веселу руханку, а в залі запанувала тепла атмосфера. Кожен із запрошених 12 годин на добу перебував у вирі фестивалейних ідей від дискусійних панелей та правозахисних зарядок вранці й до кінопоказів від Real Stories Production та Docu-Кіно ввечері. Крім загальних лекцій та майстер-класів майбутні журналісти також мали можливість попрацювати в тематично-творчих групах в одному з п'яти напрямків: інклюзивність, протидія мові ворожнечі, захист суспільних інтересів, сво-

бота слова в умовах конфлікту, гендерна рівність та подолання стереотипів щодо ролі жінки в суспільстві.

Особливістю медіафестивалю, на відміну від багатьох схожих форумів, стала практична частина. Працюючи в групах, студенти та викладачі мали підготувати 3 міні-проекти: репортажне фото, плакат та сріг-арт. На дані роботи їх надихали герої фестивалю: Володимир Азін, Зола Кондур, Анастасія Крістель Домані, Оля Макар, Євген Васильєв та Ірина Сулова. Проникнувшись щирими історіями життя героїв, учасники не стримували політ фантазії та креативності. В результаті крім головних завдань були представлені декілька серій фото робіт і навіть стікерпаки.

Ще однією цікавинкою став медіаінкубатор, який працював протягом всього фестивалю. Команда досвідчених експертів розглядала пропозиції всіх охочих та намагалась допомогти зробити їх

роботи соціально-правозахисного спрямування реальним медіапродуктом. Також були оголошені конкурси слогану та емблеми медіафестивалю. Приємно відзначити, що в останньому студентка нашого факультету Дар'я Загребельна зайняла третє місце.

Праволюдність: Mediafest 2019 перевершив очікування не тільки учасників та гостей, а й самих організаторів. Майже сотня кращих у медіа та журосвіті повезли до своїх університетів незабутні спогади про цікаві лекції на березі Київського водосховища, отримані знання та знайомства під час теплих каво-брейків і, звичайно ж, безцінний досвід. Організатори вже планують розширювати масштаб заходу наступного року, а Костянтин Шендеровський, доцент Інституту журналістики КНУ ім. Тараса Шевченка, переконує відвідати захід знову.

Автор: Ніколь Савченко

Дискусійна панель: «Права людини для медіа: Точки перетину»

Очікування – Реальність

Veni, vidi, vici!

Греція тут і зараз

Найкращий спосіб зрозуміти культуру прадавніх цивілізацій – вивчити їх повсякденне життя, побачити на власні очі артефакти прадавніх цивілізацій, доторкнутися до історії у прямому сенсі цього слова.

Наразі третій курс намагається опанувати історію Давньої Греції та Риму. Протягом останніх років склалася гарна традиція вивчати таку тему «наживо». Студенти перевтілюються у греків/римлян і влаштовують цілий театр з перекладаннями. А чи вдалося їм справити враження на аудиторію та що вони відчували під час виступу? Читайте далі.

Двері відчиняються і перед нашими очима постає двоє римлян у туніках. Хлопці оповідають комічні ситуації у римських перукарні, школі, трактирі.

На столі з'являється «вино» і білий порошок – «опіум», який у той час вважався цілющим засобом проти діареї, а на дошці плакат «Скажімо «НІ» наркотикам!».

Зустріч двох римлян. Фото автора

Вино греки споживали постійно, але розводили водою, аби не сп'яніти. Фото автора

Тепер трохи про моду. Римська туніка була бавовняною або льняною. Колір і довжина свідчили про статус власника одягу. Яскраві кольори й коротка туніка – для заможних римлян, приглушені кольори і довге вбрання – для бідних. Взуття майже не носили, особливо вдома.

Греки не цінили своє темне волосся і засмаглу шкіру, саме звідти пішла мода на аристократичну білість. Тому багаті широко застосовували свинцеві білила для шкіри, а волосся освітлювали, аби бути схожими на давньогрецьких златокурих богів.

Уже в той час була професія перукаря. Зачіски мали звичний нам вигляд, адже вони популярні й досі. Тому сміливо можемо проводити майстер-клас по грецьким зачіскам.

Чоловіки й жінки полюбляли завивати кучері, використовували різні плетіння. Зачіски не мали гендерних відмін.

Такими були популярні зачіски Давньої Греції. Час плине – нічого не змінюється

Ритуали, пов'язані з народженням хлопчика-грека, продемонстровані Єлизаветою

Греція і Рим об'єднали весь третій курс!

– Вам наліво? – запитує приваблива жінка. І порядний сім'янин намагається зібратися з думками. А чи знали Ви, що вираз «ходити наліво» родом із Греції і означав напрямок до лунанарію (публічного будинку)? Луни приймали гостей у невеликих кімнатах і на жорстких кам'яних ложах. Стіни будинку були розписані еротичними фресками.

Мати й дочка оповідають про моноброви у Греції та традиції дівчат на виданні

«Луна – то капець», – заявила гречанка на базарі своїй «подрузі». Фото автора

Оцінка редакції

Звичайно, студенти не актори, не греки і не римляни. Вони лише намагалися передати буденність тієї епохи. Дехто читав з телефону, що говорить про невідповідність. Декому не вистачало акторського майстерства, дехто навпаки перегравав.

Якщо б студенти раніше почали готуватися до завдання, вивчили свій текст, то гра була б жвавішою, цікавішою. Взагалі, не всім вдалося у постановках передати дух античності. Інформативніше було б піднести це у розповідній, а не діалоговій формі.

Також, майже не було взаємодії з аудиторією. Мало хто пригощав присутніх римськими ласощами, малював дівчатам модні моноброви, або наряджав їх у грецьке вбрання. Якби таке відбулося, то пара була б більш активною та веселою.

Гумор не завжди був влучним, зрозумілим всій аудиторії. Також використовувалися сленгові сучасні слова, що різали вухо. Отже, редакція оцінила виступи студентів на 7 із 10. Дякуємо всім за цікаве заняття!

Думки студентів

Пару скінчено, подорож у часі, на жаль, також. Ми опитали присутніх нашого «театру» та дізналися, що відчували студенти під час виступу і чи справили вони враження на глядачів.

Люба Семенюк: «Боялась забути слова і порядок реплік, але ми трохи імпровізували і все вийшло непогано. Не подобалися великі, як мені здавалося, паузи між репліками у постановках. Також один із хлопців тихо читав. Аудиторія могла не зрозуміти сенс виступу. А взагалі, це було круте творче завдання, з яким наш курс впорався. Побільше б таких!».

Крістіна Потапова: «Під час виступу було весело, класно, хотілося всіх зарядити позитивом, передати дух тодішньої Греції. Я абсолютно не хвилювалася, не боялась забути текст, бо розуміла, що імпровізація – наш кращий друг. Мої очікування співпали з реальністю, так як ми готувалися, багато репетирували. У багатьох були дуже круті виступи, завдяки яким інформація засвоїлася краще. Колеги не читали з листочка, а презентували в інтерактивному вигляді, використовуючи артефакти».

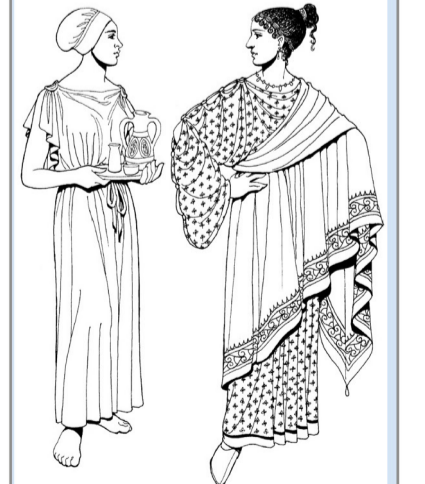
Анна Пшенична: «Було мало місця для проведення пари і мало речей, що допомагали зануритися у той час. Але всі доклали максимум старань і цілком мені сподобалося».

Юлія Клевцова: «Виступи інших мені сподобалися, а от перед власним я нервувала. Проте аудиторія нормально відреагувала, що мене заспокоїло».

Анастасія Крюкова: «Спочатку було ніяково, все-таки новий викладач, у якого високі вимоги. Але все пройшло доволі швидко і начебто все вдалося. Мені було цікаво поринути у Древню Грецію. Для себе відкрила, що греки розбавляли вино водою. Навіщо ж розбавляти?!»

Анонім: «Такі завдання незвичні для нас, тому мені сподобалося. В основному пари проходять нудно, а до цього завдання треба було підійти з фантазією. Мої очікування не співпали з реальністю. Фактично ніхто не вжився у роль, було обмаль знань про Грецію. Часу на виступ було відведено мало. За 3-5 хвилин неможливо розкрити тему. Мені не сподобалися виступи у діалоговій формі через те, що багато реплік були незрозумілими, і у більшості відсутні театральні навички. Сама я відчувала тривогу і страх, бо ми вкрай рідко виступаємо на публіку. Тому такі виступи повинні бути частішими, аби не боялися сцени».

Марія Курбацька
Ангеліна Мороз
Анна Пшенична

Школа VS ЗВО Мрія родом з дитинства

Що краще, на думку студентів: Школа чи ЗВО?

Бути учнем закладу вищої освіти легко? Чи все ж таки краще повернутися до школи? Контрольні, самостійні ніщо порівняно зі страшним словом «сесія»?

Ось і перегорнута остання сторінка шкільного життя. Вступні перегони позаду. Ми студенти. Студенти, яким ще важко зрозуміти, що на них чекає попе-

реду. Які вже напевно знають, до чого ніколи не буде вороття. Юнаки та дівчата з радістю летять в обійми новому, так легко позбуваючись минулого. І хоча ми у стінах університету знаходимося зовсім мало, проте вже бачимо різницю між шкільними та студентськими буднями, а також робимо перші висновки.

Школа	ЗВО
Доводиться вивчати предмети, які окрім того, що не завжди зацікавлюють, даються досить нелегко і часом стають причиною чималих страждань.	Більшість дисциплін, що вивчаються, пов'язані саме з професією, яку ми обрали та допомагають здобути ті знання, що знадобляться у нашій майбутній кар'єрі.
Ніякої різноманітності у виборі часу для ранкового будильника. Щодня прокидаєшся о 7! Щодня початок занять о 8.30!	Завжди є надія на те, що заняття почнуться хоча б з другої пари. А якщо пощастить, навіть з третьої! Це чудова нагода зробити багато корисних речей зранку... Або ж порадувати себе ще однією годинкою солодкого сну.
3 уроки фізичної культури на тиждень! В класі завжди є спортсмени, які такому факту щиро раді. Проте ці люди рідко виявляються більшою частиною твоїх однокласників.	Нудно ходити на звичайні заняття з фізичного виховання? Скористайся можливістю потрапити у команду свого факультету чи університету з того виду спорту, до якого лежить твоя душа.
Якщо ти школяр, тобі досить почути 3 літери, аби твоє серце почало схвильовано калатати. ЗНО — найголовніший показник твоєї роботи протягом років навчання та саме те, що впливає на твоє подальше життя.	“Від сесії до сесії живуть студенти весело...” — напевно, в цих рядках є правда, однак перші ж дні навчання дають зрозуміти наступне: тому, хто має якісь цілі та амбіції, необхідно починати працювати ще задовго до початку сесії.
Шкільна форма, яка прописана в статуті школи, та яку жоден президент не в силах відмінити.	Час проявити свою індивідуальність та обрати той стиль одягу, який тобі подобається найбільше!
Не встигнеш звикнути до навчання після літніх канікул, як тут вже починаються осінні, потім зимові, весняні... Такі обставини сподобаються кожному!	У вищому навчальному закладі пауз для відпочинку менше, ніж у школі. Проте є такий плюс: у ЗВО ці паузи зазвичай тривають довше.
Серед людей, з якими ти навчаєшся, іноді складно знайти друзів за інтересами, бо найголовніше, що вас об'єднує, це вік та місце проживання.	Твої цілі з одногрупниками, погляди на життя, речі, які цікавлять, точно мають щось спільне, адже ви обрали одну сферу діяльності для свого майбутнього. Тож шанси знайти людину, яка тебе по-справжньому зрозуміє, досить високі.
У більшості випадків батьки беруть на себе відповідальність за вирішення твоїх проблем та серйозних задач. Іноді ти дратуєшся з цього приводу. Напевно, не замислюєшся, наскільки твої рідні полегшують тобі життя.	Ось нарешті ти можеш відчути ту свободу, про яку, можливо, так мріяв раніше. Звісно, право вибору тепер за тобою, але, буває, так хочеться кудись заховатися від всієї відповідальності, та щоб з усіма хвилюючими питаннями розібрався за тебе хтось інший.

Наостанок ми хочемо сказати, що доросле життя значно відрізняється від шкільного. Нам потрібно забувати про старі звички та правила, але попереду на нас чекають яскраві студентські будні

Автори:
Ольга Алексєнко,
Алла Бережна

Професія журналіста мені знайома ще з дитинства. Репортери новин, ведучі ток-шоу — ці люди часто з'являлися на телебаченні. Я прагнула стати схожою на них. Це так захопливо: спілкуватися з простими людьми та брати інтерв'ю у знаменитостей, подорожувати різними країнами та перебувати в епіцентрі подій! Здається, що це не реальність, а казка! Всі маленькі діти мріють потрапити у чарівний світ, який має назву «Телебачення». Я не виняток.

Зараз, коли я вже навчаюся професії, про яку давно мріяла, життя не здається таким легким. У суспільстві поширена думка, ніби робота журналіста одна з простих: нічим особливим не займаєшся, тільки час від часу пишеш статті або з'являєшся на екрані телевізора. Насправді це не так. Недостатньо бути просто людиною, яка вміє непогано писати. Наша професія потребує докладати значних зусиль. Журналіст має бути всебічно розвинутим, вміти швидко аналізувати ситуацію, задавати правильні питання, уникати конфліктів. Щоб стати професіоналом у цій сфері, ми мусимо віддавати себе повністю: забути про сон та відпочинок. Для досягнення висот в цій сфері необхідно прикласти максимум зусиль.

Також це велика відповідальність. Саме ми відповідаємо за те, у якому вигляді люди отри-

Фото взяті з сайту Pinterest

мають інформацію, як вони її сприйматимуть, якою буде їхня реакція. Одна з функцій журналіста — доносити народу правду, примножувати справедливості у світі за допомогою Слова. Недаремно Е. Дж. Булвер-Литтон сказав, що перо сильніше меча.

Певно, найкращий аспект цієї професії — можливість самореалізації. Щоб добре виконувати свою роботу, нам треба мати акторські здібності, навички психолога, талант письменника. Тільки коли самовдосконалюємося, ми можемо бути тими, на кого рів-

нялись з самого дитинства.

Я навчаюся тільки другий тиждень, але вже розумію наскільки важлива і цікава професія журналіста. Так, це складно, але людина для того і створена, щоб перемагати труднощі. Обивателем бути простіше простого. Набагато важче перестрибнути через всі «не хочу» і з кожним днем ставати Особистістю.

Автор: Ліліана Хандріга

Від сесії до сесії...

Кожен школяр мріє потрапити до стін університету. Їм здається, що там криється щось загадкове, якийсь скарб. І вони справді не помиляються. Скарб, який може дати тобі університет, — знання у вибраній спеціальності.

Для кожного першокурсника перехід зі школи до закладу вищої освіти завжди не простий, але кожен намагається адаптуватися до студентського життя. Тож сьогодні ми дізналися у студентів з різних факультетів, якими є їх відчуття на новому місці навчання.

Чи маєш ти бажання знову повернутися до школи, Володимире?

- Ні. У школі немає таких крутих вечірок. Знову сидіти по 7-8 уроків, а потім йти до репетитора. Ні, зараз я щасливий!

Чому ти обрав саме свою спеціальність?

- Корпус, де я навчаюся,

знаходиться близько біля дома. Але якщо без жартів, свою професію я обрала ще з дитинства. Журналіст — це звучить гордо.

- Я обрав саме історичний факультет, тому що там дійсно можна отримати якісну гуманітарну освіту.

Яка спеціальність, на твою думку, має найбільший попит сьогодні?

- Кожна спеціальність по своєму перспективна, якщо вона є у ДНУ.

- Усі гуманітарні дисципліни залишаються для мене найперспективнішими.

Що таке деканат?

- Місце, де тобі постійно дають якісь папери і говорять їх заповнити. Ще там постійно пахне кавою.

- Кабінет, де тобі дають довідку до школи.

Опиши посвяту у студенти одним словом.

- «ПУШКА!»
- На жаль, я пропустив це свято.

Чи все виявилось таким, як говорили тобі шкільні вчителі?

- Кожна людина здатна помилитись, навіть вчитель. Їх слова не збулись, усе ульотно!

- Мої говорили, що студентські роки найкращі. І я вже починаю у цьому переконуватися.

Як звати голову ради студентів ДНУ?

- Тимур Бут. Це ж легко!

- Не знаю, але я знаю Артема Кравченка. Все ж таки з одного факультету.

Коротко розповісти про перший тиждень навчання у ЗВО.

- Домашнього завдання — мінімум, позитивного настрою — максимум!

- Було дійсно спекотно, тому що у вікна всіх аудиторій, у яких я займався, завжди світить сонце.

Опинившись перед ректором, що ти йому скажеш?

- Будь ласка, скасуйте фізкультуру!

- Переведіть на бюджет.

Ось такими відповідями нас порадували студенти, котрі вступили в доросле життя. Вони готові йти далі, отримувати освіту та досягати значних успіхів у вибраній професії.

Автор:
Єлизавета Ковтун,
Ксенія Ушко .

